

РЕШЕНИЕ

№ 598

гр. Ямбол, 17.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Марина Хр. Христова Иванова

при участието на секретаря Т.С.К.

като разгледа докладваното от Марина Хр. Христова Иванова Гражданско дело № 20212330103865 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба на Д. З. К. против МБАЛ „Св.Пантелеймон“ АД – гр. Я. иск, с които се претендира ответното дружество да бъде осъдено да заплати на ищцата сумата от общо 17 000 лв., представляващи неизплатено дължимо нетно възнаграждение на ищцата в качеството ѝ на член на СД за периода октомври 2019 г. – април 2020 год., както и законна лихва върху главницата от датата на иска до окончателното изплащане, вкл. разноски по делото.

В исковата молба се посочва, че за периода 11.04.2018 – 08.12.2021 год. ищцата е изпълнявала длъжността – член на СД в ответното АД. Съгласно устава на дружеството членовете на СД, на които не било възложено управлението получавали възнаграждение в размер на две средномесечни brutни работни заплати в дружеството, но не повече от 5 – кратния размер на минималната за страната работна заплата. В следствие в ЗПП били направени промени, с които се променял режима на изчисляване на това възнаграждение- подробно описан. На 16.02.2021 год. ОС на АД взело ново решение за определяне на възнагражденията. Въпреки това ответникът отказал да изплати на ищцата възнаграждение за исковия период. След тази и преди тази дата възнагражденията били редовно изплащани. Дължимата сума била 17 000 лв. или по 2428, 57 лв. месечно нетно възнаграждение. Претендира се и заплащане на законна лихва от датата на исковата молба.

В депозирания отговор ответникът оспорва исковете. Не оспорва, че за исковия период ищцата е била член на СД на АД. Твърди, обаче че за коригирания исков период възнаграждение на ищцата не се дължало, т.к. правото на държавни служители, членове на управителни органи на публични предприятия възникнало с приемането на ЗПП, но получило конкретен израз едва с приемането на ППЗПП, т.е. през м. май 2020. Именно Правилникът съдържа критериите и методиките за определяне на тези възнаграждения. Правилникът не придавал обратно действие на посочените

разпоредби, т.е. следвало да се прилага считано от влизането му в сила, по смисъла на чл. 14, ал. 1 ЗНА. Извън изложеното преценката за заплащане на възнаграждение била изцяло в компетентността на ОС на акционерите в дружеството. В случая липсвало изрично решение на ОС, прието след влизане в сила на ППЗПП, съгласно което да се изплащат възнаграждения за исковия период. Цитираното от ищцата писмо на МЗ нямало задължителен характер. Претендира се отхвърляне на иска, както и присъждане на разноски.

В съдебно заседание ищцата се представлява от упълномощен адвокат, който моли за уважаване на претенцията.

Ответникът чрез процесуален представител оспорва иска.

Ямболският районен съд, като взе предвид исковата молба, събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено от **фактическа страна** следното:

Страните не спорят, че са за периода октомври 2019 год. - април 2020 год. ищцата е била член на СД на ответното АД. Посоченото обстоятелство е видно от Протокол от извънредно ОС от 11.04.2018 год. С т.3 от същия е прието решение, че се определя възнаграждение на членовете на Съвета на директорите, на които няма да бъде възложено управлението в размер на две средномесечни работни заплати в лечебното заведение, но не повече от петкратния размер на минималната за страната месечна работна заплата в съответствие с Наредба № 9 /2000 год., като членовете на СД, на които не е възложено управлението могат да получават въпросното възнаграждение, в случаите, в които това не противоречи на императивните разпоредби на нормативен акт.

Приет е и протокол от извънредно ОС от 16.02.2021 год., с решението по т.1 от което е определено възнаграждение на членовете на Съвета на директорите, по реда на чл. 56, ал.13 и т.8 от забележките към чл. 56, ал.2 от ППЗПП.

С решение на ОС от 04.11.2021 год. ищцата е освободена като член на Съвета на директорите на ответното АД.

В подкрепа на твърденията си ищцата е представила копие от писмо изх. № ***/13.07.2021 год. на МЗ, с което е указано, че предвид констатираната разнородна практика по отношение на датата, от която се изчисляват възнагражденията на членовете на управителните и контролните органи на дружествата с над 50 % държавно участие следва да се има предвид, че правото за получаване на възнаграждения възниква с приемане на ЗПП, като Пар. 7 от закона изменя чл.7, ал.3 от ЗДС, обн. 08.10.2019 год. Посочено е още, че незабавно следва да се предприемат действия, считано от датата на провеждане на ОС начислените възнаграждения да бъдат определени/преизчислени по реда на чл. 56 от ППЗПП, съгласно взетото решение на ОС.

Приетата нотариална покана, съдът намира за ирелевантна към настоящия правен спор, т.к. същата касае различен от исковия период.

Прието е и копие от Устав на ответното АД.

Ответникът е представил фишове за начислени възнаграждения и платежни нареждания, като страните не спорят, че след процесния период възнагражденията са били начислявани и заплащани редовно.

По делото е назначена и прието заключението на съдебно – счетоводна експертиза, вещото лице по която след като е извършило необходимите справки е

представило три варианта за изчисление на процесното възнаграждение / съотв. корекции към тях./. Вариант 1 е съобразен изцяло и единствено с критериите заложиени от законодателя в чл. 56 от ППЗПП, като съобразно него възнаграждението за исковия период в брутен размер би било в размер на 18 540 лв. Вариант 2 от заключението на вещото лице е съобразен с критериите на чл. 56 от ППЗПП и решението на ОС от 16.02.2021 год. Вариант 3 е съобразен изцяло с критериите заложиени в решение на ОС от 11.04.2018 год. За исковия период възнаграждение не е начислявано, съответно изплащано.

Предвид, че заключението е било изготвено само и единствено по отношение на brutни възнаграждения, по делото е назначено допълнително такова, което да даде отговор на въпроса какви биха били дължимите нетни възнаграждения за процесните месеци, изготвено отново в три варианта, както и по искане на ищцата е бил поставен допълнителен въпрос към вещото лице да изчисли незаплатените възнаграждения, като вземе предвид ползваните отпуски поради временна неработоспособност за месеците февруари и март 2020 год.

Въз основа на изложеното, съдът прави следните **правни изводи**:

Предявени иск е с правно основание чл.221,т.5 ТЗ.

Както беше посочено, за целия процесен период ищцата е била член на Съвета на директорите на ответното акционерно търговско дружество. Определянето на възнаграждение на членовете на съвета, на които не е възложено управлението, е от компетентността на Общото събрание на акционерното дружество, съгласно чл.221 т.5 ТЗ. Възнаграждението е дължимо поради качеството на ищеца и изплащането му не е обвързано по основание и размер от изпълнението на други задължения, т.е. от насрещна престация. Не е и задължително да се сключва писмен договор с членовете на СД, на които не е възложено управлението. Задължението на АД за плащане на възнаграждение на членовете на СД отпада с взимане на решение относно възнаграждението от ОСА, в чиято компетентност е това, като действието на решението за определяне на възнаграждението не е обусловено от мандата на СД по чл. 233, ал. 1 ТЗ, и изтичането на мандата на СД не преустановява действието на решението на ОСА за определеното възнаграждение на членовете на СД. /така РЕШЕНИЕ № 108 ОТ 08.10.2015 Г. ПО Т. Д. № 2263/2014 Г., Т. К., II Т. О. НА ВКС/.

Всъщност по горните факти и доводи страните не спорят. Спорът им е съсредоточен около това, че според ищцата разпоредбата на чл. 7,ал.3 от ЗДСл. е претърпяла изменение, в посока, че е отпаднала забраната за заплащане на възнаграждение на държавни служители, които участват като представители на държавата или общината в органите на управление или контрол на търговските дружества с държавно или общинско участие в капитала, на държавните предприятия, създадени със специални закони на основание чл. 62, ал. 3 от Търговския закон, както и в органите на управление или контрол на дъщерните им дружества, като е предвидено, че те имат право на възнаграждение, в сила от 08.10.2019 год. Според ответника такива възнаграждение се дължи, но едва от приемане на ППЗПП, т.е. считано от 05.05.2020 год., т.к. с чл. 56 от Правилника са определени критериите и начините за изчисляването му, а дотогава са липсвали ясно разписани критерии, а на нормата не е придадено обратно действие.

Горните съображения на ответника не се споделят от настоящия съдебен състав. Както и самият ответник е посочил в становището си от 20.04.2022 год. правото на възнаграждение на държавни служители, членовете на СД е възникнало с приемането

на ЗПП /обн. В Д В-к бр.79 /08.10.2019 год./, чл.21,ал.3 от закона, като в същия брой е обнародвано и изменение в чл. 7,ал.3 от ЗДСл., предвиждащ също правото на такова възнаграждение. Фактът, че ППЗПП е приет по-късно , а именно през м. май 2020 год. и с разпоредбата на чл. 56 от Правилника е разписан конкретния механизъм и критерии за определяне размера на възнаграждения не може да се тълкува в ущърб на ищцата. Както се посочи по-горе компетентният орган да определи възнаграждение на членовете на Съвета на директорите е ОС на съответното АД. В процесния случай след избиране на ищцата за член на СД е взето надлежно решение от компетентен за това орган за изплащане на възнаграждения на членовете на СД , по т. 3 от представения протокол от ОС на акционерите на МБАЛ „Св Пантелеймон“ от 11.04.2018 год. , в съответствие с Наредба № 9/2000 год. за условията и реда за провеждане на конкурси за възлагане на управлението на лечебните заведения по ЗЛЗ, като въпросното възнаграждение може да се получи, в случаите, в които това не противоречи на императивна правна норма.Забраната за получаване на възнаграждение е отпаднала с приемане на ЗПП и изменението на чл.7,ал.3 от ЗДСл. Именно в горепосочената Наредба към него момент, а и в следствие към датата на приемане на ЗПП и до приемане на Правилника за прилагането му, е бил определен начинът по който се определят възнаграждението на членовете на Съвета на директорите, на които няма да бъде възложено управлението.

С оглед на гореизложеното , съдът намира, че искът е основателен до размера посочен от вещото лице по допълнителната ССЕ, вариант 3 и при отчитане на болничните листи, отново вариант 3, съобразени изцяло с Решение на ОС от 11.04.2018 год., съответно с горепосочената Наредба, или следва да бъде уважен за сумата 12 595, 85 лв., и т.к. ищцата претендира нетно възнаграждение. За разликата над тази сума до пълния предявен размер, поради факта , че до приключване на съдебното дирене пред настоящата инстанция не е предприето надлежно изменение на иска по реда на чл. 214 ГПК , претенцията като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78,ал.1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата разноски за настоящата инстанция, в общ размер на 1593 лв.-заплатена държавна такса, депозит за вещо лице и адвокатско възнаграждение, съобразно уважената част от иска.

На осн. чл. 78,ал.3 от ГПК ответникът също има право на разноски съобразно отхвърлената част от иска в размер на 310, 89 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от горното, Ямболският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА на осн. чл. 221, ал. 5 от ТЗМБАЛ „Свети Пантелеймон“ АД- гр. Я., ЕИК * да заплати на Д. З. К., ЕГН ***** сумата от 12 595, 85 лв., представляваща дължимо нетно възнаграждение в качеството ѝ на член на Съвет на директорите за периода м. октомври 2019 – м. април 2020 год., вкл., в едно със законната лихва от датата на исковата молба – 14.12.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, като претенцията за разликата над тази сума до пълния предявен размер от 17 000 лв., като неоснователна – ОТХВЪРЛЯ.**

ОСЪЖДА МБАЛ „Свети Пантелеймон“ АД- гр. Я., ЕИК * да заплати на Д.**

З. К., ЕГН ***** сумата от **1593 лв.**, представляваща съдебно-деловодни разноси за настоящата инстанция.

ОСЪЖДА Д. З. К., ЕГН ***** да заплати на МБАЛ „Свети Пантелеймон“ АД- гр. Я., ЕИК *** сумата от **310, 89 лв.**, представляваща съдебно-деловодни разноси за настоящата инстанция.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред ЯОС.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____